

Rättsfallssamlingen

BESLUT MEDDELAT AV DOMSTOLENS VICE ORDFÖRANDE

den 27 mars 2024*

”Överklagande – Interimistiskt förfarande – Tillnärmning av lagstiftning – Förordning (EU) 2022/2065 – Inre marknad för digitala tjänster – Ytterligare transparens vad gäller annonsering online – Beslut om att utse en mycket stor onlineplattform – Talan om upphävande”

I mål C-639/23 P(R),

angående ett överklagande enligt artikel 57 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 24 oktober 2023,

Europeiska kommissionen, företrädd av L. Armati, A. de Gregorio Merino och P.-J. Loewenthal, samtliga i egenskap av ombud,

klagande,

med stöd av

Europaparlamentet, företrädd av M. Menegatti, E. Ni Chaoimh och L. Taïeb, samtliga i egenskap av ombud,

Europeiska unionens råd, företrädd av N. Brzezinski, M. Moore och E. Sitbon, samtliga i egenskap av ombud,

intervenienter i målet om överklagande,

i vilket den andra parten är

Amazon Services Europe Sàrl, Luxemburg (Luxemburg), företrädd av A. Conrad och M. Frank, Rechtsanwàlte, I. Ioannidis, dikigoros, och R. Spanó, avocat,

sökande i första instans,

meddelar

DOMSTOLENS VICE ORDFÖRANDE

efter att ha hört generaladvokaten M. Szpunar,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Beslut

- 1 Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som meddelades av ordföranden för Europeiska unionens tribunal den 27 september 2023, Amazon Services Europe/kommissionen (T-367/23 R, EU:T:2023:589) (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom detta beslut beviljade tribunalens ordförande uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2023) 2746 final av den 25 april 2023 om att utse Amazon Store till en mycket stor onlineplattform (nedan kallat det omtvistade beslutet) i enlighet med artikel 33.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 2022, s. 1) i den mån som Amazon Services Europe Sàrl (nedan kallat Amazon) enligt detta beslut är skyldigt att offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i denna förordning, utan att det påverkade Amazons skyldighet att sammanställa denna datakatalog. Tribunalen avslog i övrigt Amazons ansökan om interimistiska åtgärder.

Tillämpliga bestämmelser

Direktiv 2000/31/EG

- 2 I artikel 6 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 2000, s. 1), anges följande:

"Förutom de övriga informationskrav som fastställs i gemenskapsrätten skall medlemsstaterna se till att kommersiella meddelanden som ingår i eller utgör någon av informationssamhällets tjänster åtminstone uppfyller följande villkor:

...

- b) Den fysiska eller juridiska person för vars räkning det kommersiella meddelandet sänds skall vara klart identifierbar."

Direktiv 2005/29/EG

- 3 I artikel 5.1, 5.2 och 5.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 2005, s. 22) föreskrivs följande:

"1. Otillbörliga affärsmetoder skall vara förbjudna.

2. En affärsmetod skall vara otillbörlig om den

a) strider mot god yrkessed,
och

b) innebär, eller sannolikt kommer att innebära, avsevärd snedvridning av det ekonomiska beteendet i förhållande till produkten hos den genomsnittskonsument som affärsmetoden riktar sig till eller som nås av metoden, eller den genomsnittliga gruppmedlemmen om affärsmetoden riktar sig till en viss konsumentgrupp. ...

5. Bilaga I innehåller förteckningen över de affärsmetoder som under alla omständigheter skall betraktas som otillbörliga. Samma förteckning skall gälla i alla medlemsstater och får ändras endast genom en översyn av detta direktiv.”

4. Vilsedande affärsmetoder hör enligt lydelsen i bilaga I till detta direktiv till de affärsmetoder som under alla omständigheter anses otillbörliga. Enligt punkt 11 i denna bilaga utgör det en vilsedande affärsmetod att ”[a]nvända material från medierna för att göra reklam för en produkt om näringsidkaren själv har betalat för materialet och detta inte framgår av reklamen eller av bilder eller ljud som tydligt kan identifieras av konsumenten (annons i redaktionell form)”.

Förordning (EU) 2016/679

5. I artikel 15.1 b och h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1) föreskrivs följande:

”Den registrerade ska ha rätt att av den personuppgiftsansvarige få bekräftelse på huruvida personuppgifter som rör honom eller henne håller på att behandlas och i så fall få tillgång till personuppgifterna och följande information:

...

b) De kategorier av personuppgifter som behandlingen gäller.

...

h) Förekomsten av automatiserat beslutsfattande, inbegripet profilering enligt artikel 22.1 och 22.4, varvid det åtminstone i dessa fall ska lämnas meningsfull information om logiken bakom samt betydelsen och de förutsedda följderna av sådan behandling för den registrerade.”

Förordning (EU) 2019/1150

6. Artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster (EUT L 186, 2019, s. 57) har följande lydelse:

”Leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster ska i sina allmänna villkor ange de huvudparametrar som bestämmer rangordningen samt skälen för dessa huvudparametrars relativa betydelse jämfört med andra parametrar.”

Förordning 2022/2065

7 Skälen 75, 76, 95 och 155 i förordning 2022/2065 har följande lydelse:

”(75) Med tanke på hur viktiga mycket stora onlineplattformar är, vilket beror på deras räckvidd, särskilt uttryckt i antalet tjänstemottagare, vad gäller underlättande av offentlig debatt, ekonomiska transaktioner och spridning av information, åsikter och idéer till allmänheten samt för att påverka hur mottagare får och förmedlar information online, är det nödvändigt att införa särskilda skyldigheter för leverantörerna av dessa plattformar, utöver de skyldigheter som gäller för alla onlineplattformar. ...

(76) Mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer kan orsaka samhällsrisiker vars omfattning och konsekvenser inte kan jämföras med dem som orsakas av mindre plattformar. Leverantörer av sådana mycket stora onlineplattformar och av sådana mycket stora onlinesökmotorer bör därför uppfylla högsta möjliga standard när det gäller krav på tillbörlig aktsamhet, i proportion till deras samhällseffekter. ...

...

(95) System för annonsering som används av mycket stora onlineplattformar och mycket stora onlinesökmotorer medför särskilda risker och kräver ytterligare offentlig och rättslig tillsyn på grund av deras omfattning och förmåga att rikta sig till och nå tjänstemottagarna på grundval av deras beteende inom och utanför plattformens eller sökmotorns onlinegränssnitt. ...

...

(155) Eftersom målen för denna förordning, närmare bestämt att bidra till en väl fungerande inre marknad och säkerställandet av en säker, förutsebar och tillförlitlig onlinemiljö i vilken de grundläggande rättigheterna enligt [Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan)] vederbörligen skyddas, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna eftersom de inte kan nå den nödvändiga graden av harmonisering och samarbete genom att agera på egen hand, utan snarare, på grund av territoriellt tillämpningsområde och de personer som omfattas, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder ...”

8 I artikel 26.1 b–d i denna förordning föreskrivs följande:

”Leverantörer av onlineplattformar som presenterar annonser på sina onlinegränssnitt ska, för varje enskild annons som presenteras för varje enskild mottagare, säkerställa att tjänstemottagarna på ett klart, specifikt och entydigt sätt och i realtid, kan identifiera följande:

...

b) Den fysiska eller juridiska person för vars räkning annonsen presenterades.

c) Den fysiska eller juridiska person som betalat för annonsen, om den personen är en annan än den fysiska eller juridiska person som avses i led b.

d) Meningsfull information som ska vara direkt och lätt tillgänglig via annonsen om de huvudparametrar som använts för att fastställa vilka mottagare som annonsen ska presenteras för och hur dessa parametrar kan ändras.”

9 Artikel 33.1 och 33.4 i nämnda förordning har följande lydelse:

”1. Detta avsnitt ska tillämpas på onlineplattformar och onlinesökmotorer som har ett genomsnittligt antal aktiva tjänstemottagare i unionen per månad som uppgår till 45 miljoner eller mer ...

...

4. Kommissionen ska, efter samråd med etableringsmedlemsstaten eller efter att ha beaktat den information som tillhandahållits av samordnaren för digitala tjänster i etableringslandet ..., anta ett beslut om att vid tillämpningen av denna förordning utse till mycket stor onlineplattform eller mycket stor onlinesökmotor den onlineplattform eller den onlinesökmotor som har ett genomsnittligt antal aktiva tjänstemottagare per månad som är lika med eller större än det antal som avses i punkt 1 i den här artikeln. ...”

10 I artikel 38 i samma förordning anges följande:

”... ska leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer som använder rekommendationssystem erbjuda minst ett alternativ för vart och ett av sina rekommendationssystem som inte är baserat på profilering ...”

11 I artikel 39.1 och 39.2 i förordning 2022/2065 föreskrivs följande:

”1. Leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller av mycket stora onlinesökmotorer som presenterar annonser på sina onlinegränssnitt ska sammanställa och offentliggöra, i en särskild sektion på deras onlinegränssnitt genom ett sökbart och tillförlitligt verktyg som medger flerkriteriesökningar, och via gränssnitt för applikationsprogrammering, en datakatalog som innehåller den information som avses i punkt 2, under hela den period under vilken de presenterar en annons och fram till ett år efter att annonsen presenterades för sista gången på deras onlinegränssnitt. De ska säkerställa att datakatalogen inte innehåller några personuppgifter för de tjänstemottagare som annonsen presenterades för eller kunde ha presenterats för och ska göra rimliga ansträngningar för att säkerställa att informationen är korrekt och fullständig.

2. Datakatalogen ska innehålla åtminstone samtliga följande uppgifter:

- a) Annonsens innehåll, inbegripet produktens, tjänstens eller varumärkets namn samt annonsens ämne.
- b) Den fysiska eller juridiska person för vars räkning annonsen presenterades.
- c) Den fysiska eller juridiska person som betalat för annonsen, om den personen är en annan än den person som avses i led b.
- d) Den period under vilken annonsen presenterades.

- e) Om annonsen var avsedd att presenteras specifikt för en eller flera särskilda grupper av tjänstemottagare och, i sådana fall, de huvudparametrar som använts för detta ändamål, inbegripet, om så är relevant, de huvudparametrar som använts för att utesluta en eller flera sådana särskilda grupper.
- f) De kommersiella meddelanden som offentliggjorts på de mycket stora onlineplattformarna ...
- g) Det totala antalet tjänstemottagare som nåtts och, i förekommande fall, aggregerade siffror uppdelade på varje medlemsstat för den grupp eller de grupper av mottagare till vilka annonsen specifikt riktades.”

12 I artikel 92 i denna förordning föreskrivs följande:

”Denna förordning ska tillämpas på leverantörer av mycket stora onlineplattformar och av mycket stora onlinesökmotorer som utsetts enligt artikel 33.4 från och med fyra månader efter ... anmälan till den berörda leverantören ..., om den dagen infaller före den 17 februari 2024.”

13 I artikel 93.2 i nämnda förordning föreskrivs följande:

”Denna förordning ska tillämpas från och med den 17 februari 2024.

Artiklarna ... 33.3–33.6 ... ska dock tillämpas från och med den 16 november 2022.”

Bakgrund till tvisten

14 I punkterna 2–6 i det överklagade beslutet redogörs för bakgrunden till tvisten. Med avseende på det här målet kan den sammanfattas på följande sätt.

15 Amazon tillhör Amazon-koncernen, som är en multinationell koncern. Dess affärsverksamhet omfattar detaljhandelsförsäljning online och andra tjänster såsom molntjänster och digital strömning. Amazon tillhandahåller oberoende säljare marknadsplatstjänster som ger dem möjlighet att saluföra sina produkter via Amazon Store. Amazon tillhandahåller även stöd för oberoende säljare, bland annat genom att erbjuda dem verktyg för att hjälpa dem att styra och utveckla sin verksamhet, framför allt på Amazon Store.

16 Genom det omtvistade beslutet utsåg kommissionen Amazon Store till en mycket stor onlineplattform i enlighet med artikel 33.4 i förordning 2022/2065.

Förfarandet vid tribunalen och det överklagade beslutet

17 Amazon väckte talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 5 juli 2023.

18 Genom separat handling som inkom till tribunalens kansli den 6 juli 2023 ansökte Amazon om interimistiska åtgärder, framför allt uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet till dess att tribunalen meddelat ett slutligt avgörande i målet rörande huvudsaken, i den mån som Amazon genom det omtvistade beslutet har ålagts dels en skyldighet att i enlighet med artikel 38

i förordning 2022/2065 erbjuda användarna ett alternativ för vart och ett av sina rekommendationssystem som inte är baserat på profilering, dels en skyldighet att sammanställa och offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i samma förordning.

- 19 Genom beslut av den 28 juli 2023, Amazon Services Europe/kommissionen (T-367/23 R), vilket antogs på grundval av artikel 157.2 i tribunalens rättegångsregler, beviljade tribunalens ordförande uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet fram till dess att det interimistiska förfarandet vid tribunalen avslutats.
- 20 Genom det överklagade beslutet beviljade tribunalens ordförande uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet i den mån som Amazon genom detta beslut har ålagts att offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065, utan att det påverkade Amazons skyldighet att sammanställa denna datakatalog, och avslog i övrigt Amazons ansökan om interimistiska åtgärder.
- 21 Vad till att börja med gäller huruvida omständigheterna ställde krav på skyndsamhet, vilket prövades i punkterna 26–69 i tribunalens beslut, konstaterade tribunalens ordförande i punkt 55 i beslutet att Amazon inte hade styrkt att det skulle orsakas allvarlig och irreparabel skada på grund av att Amazon Store har ålagts att rätta sig efter artikel 38 i förordning 2022/2065. I punkterna 65–69 i beslutet bedömde tribunalens ordförande däremot att det tillräckligt hade styrkts att Amazon förmodligen skulle orsakas allvarlig och irreparabel skada på grund av den omständigheten att Amazon Store har ålagts att rätta sig efter artikel 39 i denna förordning.
- 22 Vad vidare gäller villkoret att den begärda åtgärden vid första påseendet ska framstå som faktiskt och rättsligt befogad (*fumus boni juris*) slog tribunalens ordförande i punkt 79 i samma beslut fast att den tredje grunden som Amazon hade åberopat till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet, avseende att artikel 39 i nämnda förordning är rättsstridig, vid första påseendet inte framstod som ogrundad och således krävde en grundlig prövning som inte kan göras av domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder.
- 23 I punkt 83 i det överklagade beslutet konstaterade tribunalens ordförande slutligen att ”intresset av ett avslag på ansökan om interimistiska åtgärder ska ge företräde åt det intresse som åberopats av [Amazon]”.

Förfarandet vid domstolen och parternas yrkanden

- 24 Genom beslut av domstolens vice ordförande av den 13 december 2023, kommissionen/Amazon Services Europe (C-639/23 P(R), EU:C:2023:1006), tilläts Europaparlamentet och Europeiska unionens råd att intervensera i målet till stöd för kommissionens yrkanden.
- 25 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
 - upphäva det överklagade beslutet,
 - själv slutligt avgöra målet genom att avslå ansökningarna om interimistiska åtgärder,
 - i andra hand, återförvisa målet till tribunalen,

- i tredje hand, ändra det överklagade beslutet så att Amazons skyldighet att offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 skjuts upp endast med avseende på de uppgifter som anges i artikel 39.2 d och g i förordningen, och
 - förplikta Amazon att ersätta rättegångskostnaderna.
- 26 Amazon har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet,
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna avseende överklagandet, och
 - för det fall överklagandet bifalls, bevilja Amazon en frist på 28 dagar för att fullgöra skyldigheten att offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i nämnda förordning.
- 27 Parlamentet och rådet har yrkat att domstolen ska bifalla kommissionens yrkanden.

Prövning av överklagandet

- 28 Kommissionen har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan. Som första grund har det gjorts gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig tillämpning av villkoret att den begärda åtgärden vid första påseendet ska framstå som faktiskt och rättsligt befogad (*fumus boni juris*). Den andra grunden avser rättegångsfel samt felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig tillämpning av kravet på skyndsamhet. Såvitt avser den tredje grunden har kommissionen gjort gällande felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig tillämpning av villkoret avseende intresseavvägning. Kommissionen har som fjärde grund gjort gällande att tribunalen åsidosatte proportionalitetsprincipen.
- 29 Det är lämpligt att först pröva den andra grundens andra del.

Argumentering

- 30 Genom den andra grundens andra del har kommissionen gjort gällande att tribunalens ordförande – genom att i punkt 24 i det överklagade beslutet bedöma att han innehade ”alla nödvändiga uppgifter för att avgöra” ansökan om interimistiska åtgärder, trots att han inte hade uttalat sig om kommissionens begäran om en åtgärd för processledning – åsidosatte den kontradiktoriska principen och således även artiklarna 88 och 90 i tribunalens rättegångsregler samt principen att motparten ska höras (*audi alteram partem*).
- 31 Kommissionen har erinrat om att tribunalens ordförande den 28 juli 2023 vidtog en åtgärd för processledning till följd av vilken Amazon inkom med en lång inlägga i syfte att styrka sitt påstående att de uppgifter som det är ålagt att lämna ut enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 är av konfidentiell karaktär. Kommissionen har angett att tribunalens ordförande däremot vägrade att bifalla kommissionens efterföljande begäran om en åtgärd för processledning som den ingav i syfte att kunna bemöta de nya argument som Amazon hade anfört i sin inlägga.
- 32 Tribunalens ordförande är emellertid skyldig att iaktta förfarandets kontradiktoriska karaktär och principen att motparten ska höras (*audi alteram partem*) när han bedömer huruvida det är nödvändigt att vidta en åtgärd för processledning. Följaktligen borde kommissionen ha getts

möjlighet att bemöta de argument som Amazon hade anfört i ovannämnda inlägga, särskilt eftersom det omtvistade uppskovet med verkställigheten i förevarande fall uteslutande beviljades på grundval av Amazons påstående att det, om det måste uppfylla artikel 39 i förordning 2022/2065, skulle vara skyldigt att offentliggöra konfidentiella uppgifter, vilket påstående hade anförts endast i nämnda inlägga. För övrigt grundade sig övervägandena avseende uppgifternas konfidentialitet, i punkterna 76–78 i det överklagade beslutet, till stor del på nämnda argument.

- 33 Det interimistiska förfarandets brådskande karaktär motiverade inte att kommissionen fråntogs sin rätt att försvara sig. Dessutom kunde kommissionen ha inkommit med sina yttranden mycket snabbt.
- 34 Amazon anser att tribunalens ordförande inte var skyldig att bifalla kommissionens begäran om en åtgärd för processledning. Den kontradiktoriska principen hindrar nämligen endast att unionsdomstolarna grundar sitt avgörande på faktiska omständigheter och handlingar som parterna, eller en av parterna, inte har getts tillfälle att ta ställning till. Denna princip åsidosattes emellertid inte, eftersom Amazon hade anmodats att kommentera vissa rättsfrågor. Det finns ingen princip som ålägger tribunalens ordförande att i en rättsfråga ge båda parterna möjlighet till samma antal inlagor.
- 35 I alla händelser har kommissionen inte visat att tribunalens ordförande skulle ha kommit fram till ett annat resultat om han hade gett kommissionen en möjlighet att svara Amazon.

Bedömning

- 36 En ansökan om interimistiska åtgärder ska i sig göra det möjligt för svaranden att förbereda sina yttranden och för domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder att pröva ansökan utan att i förekommande fall ha tillgång till andra uppgifter, eftersom de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som ansökan grundas på ska framgå av innehållet i själva ansökan (beslut av den 19 juli 2012, Akhras/rådet, C-110/12 P(R), EU:C:2012:507, punkt 55 och där angiven rättspraxis).
- 37 Med hänsyn till att det interimistiska förfarandet till sin natur är brådskande är det dessutom rimligt att kräva – förutom i undantagsfall – att den part som ansöker om sådana åtgärder lägger fram all tillgänglig bevisning till stöd för ansökan redan när ansökan ges in, så att domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder på grundval av denna bevisning kan bedöma huruvida ansökan är välgrundad (beslut av den 19 juli 2012, Akhras/rådet, C-110/12 P(R), EU:C:2012:507, punkt 56 och där angiven rättspraxis).
- 38 Enligt artikel 157.3 i tribunalens rättegångsregler har tribunalens ordförande emellertid, i egenskap av domare med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder, behörighet att vid behov besluta om åtgärder för processledning och åtgärder för bevisupptagning.
- 39 Av domstolens praxis följer även att tribunalens ordförande i detta sammanhang har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att bedöma huruvida sådana åtgärder är lämpliga (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 1 december 2021, Inivos och Inivos/kommissionen, C-471/21 P(R), EU:C:2021:984, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

- 40 Det utrymme för skönsmässig bedömning som tribunalens ordförande har ska emellertid utövas inom vissa gränser, eftersom domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder bland annat är skyldig att iaktta den kontradiktoriska principen. Denna princip är nämligen tillämplig på alla förfaranden som kan utmyнна i ett beslut från en unionsinstitution, som på ett märkbart sätt påverkar en persons intressen, och särskilt på förfaranden inför unionsdomstolarna (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 22 november 2018, Hércules Club de Fútbol/kommissionen, C-334/18 P(R), EU:C:2018:952, punkt 47 och där angiven rättspraxis).
- 41 Även om det är riktigt att tribunalens ordförande enligt artikel 157.2 i tribunalens rättegångsregler får vidta interimistiska åtgärder redan innan den andra parten har framställt sitt yttrande, kan denna bestämmelse inte förstås så, att den allmänt tillåter att tribunalens ordförande beslutar om sådana åtgärder utan att iaktta den kontradiktoriska principen. I nämnda bestämmelse föreskrivs nämligen endast ett undantagsförfarande, som tillåter att tribunalens ordförande vidtar sådana åtgärder som en säkerhetsåtgärd, i avvaktan på det beslut som ska fattas om ansökan om interimistiska åtgärder till följd av det kontradiktoriska förfarande som krävs enligt artikel 157.1 i tribunalens rättegångsregler (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 28 september 2023, rådet/Mazepin, C-564/23 P(R), EU:C:2023:727, punkterna 60 och 61).
- 42 Den kontradiktoriska principen ger framför allt varje part i ett mål, oavsett rättslig ställning, rätt att få ta del av de handlingar och yttranden som motparten gett in till rätten och att yttra sig däröver. För att de krav som är knutna till rätten till en rättvis rättegång ska vara uppfyllda krävs nämligen att parterna har kännedom om och har möjlighet att i ett kontradiktoriskt förfarande diskutera såväl de faktiska som de rättsliga omständigheter som har avgörande betydelse för målets utgång (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 mars 2014, EUIPO/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punkt 54, dom av den 4 december 2019, H/rådet, C-413/18 P, EU:C:2019:1044, punkterna 103 och 104, och dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Landesbank Baden-Württemberg och CRU, C-584/20 P och C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkterna 58 och 59).
- 43 Av dessa krav har domstolen i mål som inte omfattas av det interimistiska förfarandet framför allt slutit sig till att även om tribunalen fritt kan besluta att ställa en fråga till en part inom den ram som anges i dess rättegångsregler, är den skyldig att ge övriga rättegångsdeltagare möjlighet att ta ställning till det svar som getts på en sådan fråga, åtminstone när det innehåller uppgifter som är avgörande för målets utgång (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 december 2019, H/rådet, C-413/18 P, EU:C:2019:1044, punkterna 105–116, och dom av den 10 september 2020, Rumänien/kommissionen, C-498/19 P, EU:C:2020:686, punkterna 75 och 76).
- 44 Denna regel är tillämplig även när tribunalens ordförande ställer en fråga till en part i enlighet med artikel 157.3 i tribunalens rättegångsregler.
- 45 Av domstolens praxis framgår visserligen att med hänsyn till det krav på skyndsamhet som till sin natur kännetecknar det interimistiska förfarandet är domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder inte skyldig att systematiskt låta sökanden yttra sig om alla uppgifter som lämnats av svaranden och som domaren avser att beakta vid prövningen av ansökan om interimistiska åtgärder (beslut av domstolens vice ordförande av den 1 december 2021, Inivos och Inivos/kommissionen, C-471/21 P(R), EU:C:2021:984, punkt 47).

- 46 Denna lösning följer emellertid av att det inte finns någon bestämmelse som föreskriver att en replik och en duplik i princip ska inges vid ett interimistiskt förfarande. Av denna lösning kan slutsatsen följaktligen inte dras att när tribunalens ordförande tillåter sökanden att inge ytterligare uppgifter till stöd för sin ansökan om interimistiska åtgärder, har svaranden inte rätt att diskutera dessa uppgifter, trots att det av punkterna 36 och 37 ovan framgår att en sådan ansökan ska innehålla alla uppgifter som är nödvändiga för att besluta om den och trots att artikel 157.1 i tribunalens rättegångsregler säkerställer svarandens rätt att yttra sig över nämnda ansökan.
- 47 Även om domstolens vice ordförande i beslutet av den 17 december 2020, *Anglo Austrian AAB och Belegging-Maatschappij "Far-East"/ECB (C-207/20 P(R), EU:C:2020:1057)*, ogillade sökandenas invändning i det målet, avseende att deras rätt att yttra sig hade åsidosatts till följd av omöjligheten att ta ställning till bevisning som inte var tillgänglig den dag då ansökan om interimistiska åtgärder lämnades in, så ska det konstateras att avsaknaden av ett kontradiktoriskt förfarande i det målet inte hade sitt upphov i att tribunalens ordförande hade vidtagit en åtgärd för processledning. När domstolens vice ordförande ogillade invändningen i fråga grundade den sig dessutom uteslutande på den omständigheten att sökandena i det målet hade avstått från att använda sig av en rättssäkerhetsgaranti som de hade tillgång till, genom att inte i enlighet med artikel 88 i tribunalens rättegångsregler begära att tribunalens ordförande skulle vidta en åtgärd för processledning.
- 48 I förevarande fall framgår det av handlingarna i målet att tribunalens ordförande vidtog en åtgärd för processledning den 28 juli 2023 genom vilken han anmodade Amazon att yttra sig över punkterna 109–118 i de skriftliga yttranden som kommissionen hade ingett i första instans.
- 49 I sitt svar på denna åtgärd för processledning anförde Amazon en rad argument avsedda att styrka att de uppgifter som det hade ålagts att lämna ut enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 är konfidentiella, att det skulle orsakas betydande skada om uppgifterna lämnades ut och att de intressen som skulle skadas genom ett sådant utlämnande förtjänar att skyddas.
- 50 Inom ramen för sin bedömning av villkoret avseende *fumus boni juris* i punkterna 76–78 i det överklagade beslutet grundade sig tribunalens ordförande, såsom kommissionen har betonat, på ett resonemang där han i huvudsak återgav uppgifter som Amazon hade anfört i sitt svar på åtgärden för processledning av den 28 juli 2023.
- 51 Nämnda svar innehöll således uppgifter som var avgörande för målets utgång.
- 52 Kommissionen framtogs emellertid varje möjlighet att ta ställning till de argument som Amazon hade anfört i nämnda svar.
- 53 För det första delgavs Amazons svar på åtgärden för processledning av den 28 juli 2023 kommissionen den 30 augusti 2023, utan att denna anmodades att ta ställning till detta svar.
- 54 För det andra biföll tribunalens ordförande inte den begäran om vidtagande av en åtgärd för processledning som kommissionen ingav den 15 september 2023 i enlighet med artikel 88 i tribunalens rättegångsregler i syfte att kommissionen skulle tillåtas att bemöta det svar från Amazon som avses i punkt 49 ovan, så att parternas likställdhet i processen kunde upprätthållas och tribunalen ges möjlighet att besluta om ansökan om interimistiska åtgärder med kännedom om samtliga omständigheter.

- 55 För det tredje konstaterade tribunalens ordförande i punkt 24 i det överklagade beslutet att han innehade alla nödvändiga uppgifter för att besluta om ansökan om interimistiska åtgärder, utan att det var nödvändigt att först låta parterna yttra sig muntligen.
- 56 Eftersom det framgår av kommissionens yttrande att den skulle ha anfört ytterligare argument för att visa att de uppgifter som Amazon är ålagt att lämna ut enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 inte är av konfidentiell karaktär, om tribunalens ordförande hade anmodat den att ta ställning till det svar från Amazon som avses i punkt 49 ovan, kan det i princip inte uteslutas att en prövning av dessa argument kunde ha föranlett tribunalens ordförande att avslå ansökan om interimistiska åtgärder i dess helhet.
- 57 Av det ovan anförda följer att tribunalens ordförande åsidosatte den kontradiktoriska principen och att överklagandet därför ska bifallas såvitt avser den andra grundens andra del.
- 58 Eftersom tribunalens ordförande på ett avgörande sätt grundade sin bedömning av villkoret avseende *fumus boni juris* på uppgifter som inte omfattades av principen om ett kontradiktoriskt förfarande, är åsidosättandet av denna princip i sig tillräckligt för att motivera ett upphävande av punkt 1 i domslutet i det överklagade beslutet, i vilken tribunalens ordförande beviljade uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet i den mån som Amazon enligt detta beslut är skyldigt att offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065, utan att det påverkade Amazons skyldighet att sammanställa denna datakatalog.
- 59 Åsidosättandet av nämnda princip kan däremot inte leda till ett upphävande av punkt 2 i domslutet, i vilken tribunalens ordförande i övrigt avslag ansökan om interimistiska åtgärder.
- 60 Punkt 2 i domslutet grundar sig nämligen på den bedömning som tribunalens ordförande gjorde i punkt 55 i sitt beslut, enligt vilken Amazon inte hade styrkt att det skulle orsakas allvarlig och irreparabel skada till följd av att Amazon Store ålagts att rätta sig efter artikel 38 i förordning 2022/2065.
- 61 Nämnda bedömning vilade på resonemanget i punkterna 35–54 i samma beslut, i vilka tribunalens ordförande inte på något sätt stödde sig på de uppgifter som hade anförts i Amazons svar som avses i punkt 49 ovan.
- 62 Dessutom är de övriga delarna av den andra grunden för överklagandet och de övriga grunder som kommissionen har åberopat till stöd för sitt överklagande inte riktade mot punkterna 35–54 i det överklagade beslutet.
- 63 Av detta följer, utan att det är nödvändigt att pröva dessa övriga delgrunder och övriga grunder, att överklagandet ska ogillas i den mån som det syftar till ett upphävande av punkt 2 i domslutet i det överklagade beslutet.

Ansökan om interimistiska åtgärder som ingavs till tribunalen

- 64 Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, om den upphäver tribunalens avgörande, antingen själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till tribunalen för avgörande. Denna bestämmelse är även

tillämplig på överklaganden som inges i enlighet med artikel 57 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol (beslut av domstolens vice ordförande av den 2 februari 2024, Mylan Ireland/kommissionen, C-604/23 P(R), EU:C:2024:117, punkt 38).

- 65 Eftersom kommissionen vid domstolen har åberopat de argument som den avsåg att åberopa mot de uppgifter som hade anförts i Amazons svar, som avses i punkt 49 ovan, och eftersom den i sin överklagandeskrivelse har yrkat att domstolen slutligt ska avgöra målet, ska Amazons ansökan om interimistiska åtgärder avgöras med hänsyn till det interimistiska förfarandets brådskande karaktär, i den mån som den avser uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet, i den del som Amazon i detta beslut åläggs att sammanställa och offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065.
- 66 I artikel 156.4 i tribunalens rättegångsregler föreskrivs att ansökningar om interimistiska åtgärder ska innehålla uppgifter om saken, de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de grunder avseende faktiska och rättsliga omständigheter på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad. Enligt domstolens fasta praxis får uppskov med verkställigheten och andra interimistiska åtgärder beviljas av domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder om det har visats att den begärda åtgärden vid första påseendet framstår som faktiskt och rättsligt befogad (*fumus boni juris*) och att åtgärderna ställer krav på skyndsamhet på så sätt att de – för att förhindra att den som ansöker om de interimistiska åtgärderna orsakas allvarlig och irreparabel skada – måste beviljas och ha verkan redan innan målet har avgjorts i sak. Dessa villkor är kumulativa, vilket innebär att en ansökan om interimistiska åtgärder ska avslås om ett av dem inte är uppfyllt. Domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder ska vid behov även göra en avvägning mellan de föreliggande intressena (beslut av den domstolens vice ordförande av den 2 februari 2024, Mylan Ireland/kommissionen, C-604/23 P(R), EU:C:2024:117, punkt 40).

Villkoret avseende fumus boni juris

Argumentering

- 67 För att styrka att den begärda åtgärden vid första påseendet framstår som faktiskt och rättsligt befogad (*fumus boni juris*) har Amazon åberopat tre grunder som har anförts till stöd för talan rörande huvudsaken.
- 68 I sin argumentering till stöd för den tredje grunden, som ska prövas först, har Amazon framställt en invändning om rättsstridighet mot artikel 39 i förordning 2022/2065 avseende åsidosättande av principen om likabehandling samt av artiklarna 7, 16 och 17 i stadgan.
- 69 Amazon har i detta sammanhang gjort gällande att den skyldighet som följer av artikel 39, att i en datakatalog som är tillgänglig för alla offentliggöra en rad detaljerade uppgifter om de annonser som presenteras på Amazon Store, utgör ett allvarligt åsidosättande av artikel 7 i stadgan och av den allmänna principen om skydd för affärshemligheter. Med hänsyn till uppgifternas strategiska natur skadar skyldigheten att lämna ut dem dessutom Amazons affärsverksamhet och strider således mot artiklarna 16 och 17 i stadgan.

- 70 Amazon har preciserat att även om vissa av uppgifterna faktiskt måste lämnas ut enligt olika unionsrättsakter, gäller detta framför allt inte uppgifterna om den period under vilken en viss annons presenterats eller antalet tjänstemottagare som nåtts. I dessa unionsrättsakter åläggs dessutom inte en skyldighet att lämna ut uppgifterna till hela allmänheten utan endast till de som annonserna riktar sig till.
- 71 Amazon anser att tillämpningen av artikel 39 i förordning 2022/2065 inte är ändamålsenlig mot bakgrund av skillnaderna mellan marknadsplatser online och andra mycket stora onlineplattformar. Unionslagstiftaren kunde vidare ha uppnått målen att förebygga risken för olagliga annonser eller manipulativ teknik och desinformation som har en verklig och förutsebar negativ inverkan på folkhälsan, den allmänna säkerheten, samhällsdebatten, det politiska deltagandet och jämställdheten genom en alternativ lösning som hade inneburit ett mindre ingrepp i Amazons rättigheter, genom att endast ålägga det en skyldighet att lämna ut en lagom strukturerad datakatalog enbart till tillsynsmyndigheter och särskilt utvalda forskare.
- 72 Kommissionen anser att Amazon inte rimligen kan vinna framgång med den tredje grunden.
- 73 För det första är det uppenbart att den inte kan tas upp till prövning. Enligt domstolens praxis kan nämligen en invändning om rättsstridighet mot artikel 39 i förordning 2022/2065 som har framställts i enlighet med artikel 277 FEUF tas upp till prövning endast om artikel 39 utgör den rättsliga grunden för det omtvistade beslutet eller har ett direkt rättsligt samband med det beslutet. Detta är emellertid inte fallet. Framför allt är den omständigheten att bestämmelserna i kapitel III avsnitt 5 i förordning 2022/2065 är tillämpliga på Amazon först efter det att kommissionen har antagit ett beslut, såsom det omtvistade beslutet, genom vilket Amazon har utsetts till en mycket stor onlineplattform eller en mycket stor onlinesökmotor i den mening som avses i samma förordning, inte tillräcklig för att utgöra ett direkt rättsligt samband mellan dessa bestämmelser och detta beslut. En motsatt lösning skulle frånta nämnda bestämmelser deras direkt verkställbara karaktär. Med hänsyn till arten av det samband som finns mellan det omtvistade beslutet och artikel 39 i nämnda förordning skulle dessutom denna artikel, om den var rättsstridig, inte kunna medföra en ogiltigförklaring av beslutet.
- 74 För det andra har Amazon inte på något sätt styrkt sitt påstående att artikel 39 i förordning 2022/2065 innebär ett ingrepp i Amazons grundläggande rättigheter. Ansökan om interimistiska åtgärder innehåller inga argument som styrker att de uppgifter som Amazon är skyldigt att lämna ut enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 är av konfidentiell karaktär. Framför allt har Amazon inte bevisat att uppgifterna är kända av endast ett begränsat antal personer, att utlämnandet av dem kan orsaka Amazon allvarlig skada och att de intressen som kan skadas genom utlämnandet objektivt är värda att skyddas.
- 75 I alla händelser har uppgifterna i fråga inte en konfidentiell karaktär, eftersom Amazon enligt andra unionsrättsakter redan är skyldigt att offentliggöra den största delen av dem. Kommissionen har i detta sammanhang inte endast hänvisat till förordning 2022/2065, utan även direktiven 2000/31 och 2005/29 samt förordningarna 2016/679 och 2019/1150. Vissa av nämnda uppgifter kan dessutom erhållas genom kommersiella erbjudanden eller annonseringsmätetal och uppgiftsanalyser som erbjuds på marknaden.
- 76 För det tredje är den skillnad som Amazon gjort mellan marknadsplatser online och andra mycket stora onlineplattformar inte motiverad med hänsyn till syftena med förordning 2022/2065.

Bedömning

- 77 Enligt domstolens fasta praxis anses villkoret avseende *fumus boni juris* vara uppfyllt när åtminstone en av grunderna, som den som ansöker om interimistiska åtgärder åberopar till stöd för talan rörande huvudsaken, vid första påseende inte framstår som grundlös. Så är bland annat fallet då en av de grunder som har åberopats visar att det föreligger komplicerade rättsfrågor vilkas lösning inte genast framstår som självklar och som således förtjänar en grundlig prövning, som inte ska göras av domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder utan i förfarandet rörande huvudsaken, eller när diskussionen mellan parterna visar att det föreligger en allvarlig rättslig tvist vars lösning inte genast framstår som självklar (beslut av domstolens vice ordförande av den 24 maj 2022, Puigdemont i Casamajó m.fl./parlamentet och Spanien, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, punkt 188 och där angiven rättspraxis).
- 78 Parterna är oeniga om huruvida den tredje grunden som Amazon har åberopat, avseende att artikel 39 i förordning 2022/2065 är rättsstridig, kan tas upp till prövning.
- 79 Enligt artikel 277 FEUF ”får parterna i en tvist om en akt med allmän giltighet som antagits av någon av unionens institutioner eller byråer eller något av dess organ, med stöd av artikel 263 andra stycket [FEUF] inför Europeiska unionens domstol göra gällande att akten inte ska tillämpas”.
- 80 Enligt domstolens fasta praxis utgör denna artikel ett uttryck för en allmän rättsprincip enligt vilken varje part, i syfte att få ett beslut riktat till denne ogiltigförklarat, har rätt att indirekt ifrågasätta giltigheten av de rättsakter med allmän giltighet som utgör grunden för ett sådant beslut (dom av den 16 mars 2023, kommissionen/Calhau Correia de Paiva, C-511/21 P, EU:C:2023:208, punkt 44 och där angiven rättspraxis).
- 81 Eftersom artikel 277 FEUF inte har till syfte att göra det möjligt för en part att ifrågasätta tillämpligheten av vilken rättsakt med allmän giltighet som helst till stöd för vilken talan som helst, måste den rättsakt vars lagenlighet ifrågasätts vara direkt eller indirekt tillämplig på det mål som är föremål för talan (dom av den 16 mars 2023, kommissionen/Calhau Correia de Paiva, C-511/21 P, EU:C:2023:208, punkt 45 och där angiven rättspraxis).
- 82 Domstolen har således i samband med talan om ogiltigförklaring av enskilda beslut slagit fast att bestämmelser i en rättsakt med allmän giltighet som ligger till grund för dessa beslut eller som har ett direkt rättsligt samband med sådana beslut med giltig verkan kan bli föremål för en invändning om rättsstridighet (dom av den 16 mars 2023, kommissionen/Calhau Correia de Paiva, C-511/21 P, EU:C:2023:208, punkt 46 och där angiven rättspraxis).
- 83 Ett direkt rättsligt samband kan framför allt följa av den omständigheten att den bestämmelse vars lagenlighet ifrågasätts genom invändningen ingår i motiveringen av ett angripet beslut, inbegripet om den inte avses i den formella motiveringen av beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 mars 2023, kommissionen/Calhau Correia de Paiva, C-511/21 P, EU:C:2023:208, punkt 52).
- 84 Domstolen har däremot slagit fast att en invändning om rättsstridighet som riktas mot en rättsakt med allmän giltighet, med stöd av vilken det fattats ett individuellt beslut mot vilket talan förs och som inte utgör en genomförandeåtgärd, inte kan tas upp till sakprövning (dom av den 16 mars 2023, kommissionen/Calhau Correia de Paiva, C-511/21 P, EU:C:2023:208, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

- 85 I förevarande fall utgör artikel 39 i förordning 2022/2065 inte den rättsliga grunden för det omtvistade beslutet.
- 86 Av den rättspraxis som anges i punkt 82 ovan följer dock att en invändning om rättsstridighet kan framställas mot varje bestämmelse i en rättsakt med allmän giltighet som har ett direkt rättsligt samband med det omtvistade beslutet, även om denna bestämmelse inte utgör den rättsliga grunden för beslutet.
- 87 I förevarande mål har Amazon hävdats att det finns ett tillräckligt direkt rättsligt samband mellan artikel 39 i förordning 2022/2065 och det omtvistade beslutet, eftersom artikel 39 är tillämplig på Amazon Store på grund av att det omtvistade beslutet har antagits. Av detta har Amazon dragit slutsatsen att nämnda artikel och nämnda beslut ingår i en enhetlig rättsordning vars lagenlighet Amazon avser att ifrågasätta.
- 88 Som kommissionen har hävdats kan det i princip inte uteslutas att ett samband av detta slag inte kan anses vara tillräckligt direkt för att motivera att den invändning om rättsstridighet som Amazon har framställt kan tas upp till prövning, framför allt med hänsyn till den omständigheten att det varken har påståtts eller visats att det innebär att artikel 39 i förordning 2022/2065 kan knytas till de bakomliggande orsakerna till det omtvistade beslutet eller själva motiveringen av beslutet.
- 89 Domstolen har inte tidigare slagit fast att ett sådant samband kan betraktas som ett direkt rättsligt samband i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 82 ovan.
- 90 Av domstolens praxis framgår att i syfte att säkerställa ett effektivt rättsligt skydd ska artikel 277 FEUF tolkas så, att det undviks att det görs en konstlad uppdelning mellan de olika aspekterna av en och samma rättsordning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 september 2020, kommissionen och rådet/Carreras Sequeros m.fl., C-119/19 P och C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 76).
- 91 Vad gäller tillämpningen av artikel 277 FEUF förefaller i detta sammanhang bedömningen av arten av det rättsliga sambandet mellan artikel 39 i förordning 2022/2065 och det omtvistade beslutet att utgöra en komplicerad rättsfråga vars lösning inte genast framstår som självklar och som således förtjänar en grundlig prövning.
- 92 Om det medges att den tredje grunden kan tas upp till prövning, innebär en prövning av denna grund att den domstol som ska avgöra målet i sak måste avgöra huruvida artikel 39 i förordning 2022/2065 är förenlig med principen om likabehandling samt med artiklarna 7, 16 och 17 i stadgan.
- 93 För att bedöma de argument som Amazon har anfört vad gäller villkoret avseende *fumus boni juris* ska denna grund först prövas i den mån som det har gjorts gällande att artiklarna 7 och 16 i stadgan har åsidosatts.
- 94 I artikel 7 i stadgan föreskrivs att var och en har rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer.
- 95 I artikel 16 i stadgan föreskrivs att näringsfriheten ska erkännas i enlighet med unionsrätten samt nationell lagstiftning och praxis.

- 96 Av artikel 39.1 och 39.2 i förordning 2022/2065 framgår att vid tillämpning av dessa bestämmelser på Amazon är detta företag, i egenskap av en mycket stor onlineplattform, skyldigt att offentliggöra en datakatalog som innehåller olika uppgifter om de annonser som presenteras på plattformen. Dessa uppgifter omfattar bland annat annonsens innehåll, den person för vars räkning annonsen presenterades, den period under vilken annonsen presenterades, de huvudparametrar som använts för att rikta sig till vissa mottagare, de kommersiella meddelanden som offentliggjorts på denna mycket stora onlineplattform och även det totala antalet tjänstemottagare som nåtts.
- 97 Eftersom dessa uppgifter tagna tillsammans ger detaljerade upplysningar om Amazons hela verksamhet på området annonsering online, inbegripet om dess kundrelationer eller det exakta genomförandet av kommersiella kommunikationskampanjer, kan det i princip inte uteslutas att, såsom Amazon har gjort gällande, de skyldigheter som åläggs genom artikel 39 i förordning 2022/2065 kan anses begränsa de rättigheter som Amazon har enligt artiklarna 7 och 16 i stadgan, utan att det för att komma fram till en sådan preliminär slutsats är nödvändigt att Amazon lägger fram ytterligare argument avsedda att styrka att nämnda uppgifter är konfidentiella.
- 98 Fallet är förvisso ett annat om det, såsom kommissionen har gjort gällande, ska anses att de uppgifter som Amazon har ålagts att lämna ut enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 i realiteten redan har offentliggjorts oberoende av tillämpningen av denna artikel.
- 99 Det förefaller de facto som om vissa av uppgifterna måste lämnas ut enligt andra unionsrättsliga bestämmelser.
- 100 Framför allt verkar det som om identiteten hos den person för vars räkning annonsen har presenterats måste lämnas ut enligt artikel 6 b i direktiv 2000/31 och artikel 26.1 b i förordning 2022/2065. Vidare verkar det som om kommissionen i princip har fog för sitt påstående att de huvudparametrar som använts för att rikta sig till vissa mottagare måste lämnas ut enligt artikel 15.1 b och h i förordning 2016/679, artikel 5.1 i förordning 2019/1150 och artikel 26.1 d i förordning 2022/2065. Slutligen kan det inte uteslutas att publiceringen av ett kommersiellt meddelande på en mycket stor onlineplattform utan att konsumenten informeras om det kan betraktas som en otillbörlig affärsmetod enligt artikel 5.5 och bilaga I.11 till direktiv 2005/29.
- 101 Av kommissionens argumentering eller mer allmänt de handlingar i ärendet som domstolens vice ordförande innehar framgår dock inte att alla de uppgifter som anges i artikel 39.2 i förordning 2022/2065, särskilt den period under vilken annonsen presenterats eller antalet totala tjänstemottagare som nåtts, måste lämnas ut oberoende av tillämpningen av artikel 39. Det ska konstateras att kommissionen för övrigt endast har hävdats att den största delen av dessa uppgifter omfattas av en sådan skyldighet att lämna ut dem och således inte har påstått att detta gäller samtliga nämnda uppgifter.
- 102 Huruvida ett utlämnande av en uppgift till endast den berörda användaren är likvärdigt med ett utlämnande av en uppgift till allmänheten vid tillämpningen av artiklarna 7 och 16 i stadgan är dessutom en helt ny fråga som är ganska komplicerad.
- 103 Även om kommissionen har hävdats att uppgifter beträffande Amazon motsvarande de som avses i artikel 39.2 i förordning 2022/2065 kan erhållas genom kommersiella erbjudanden, har den emellertid inte lagt fram någon bevisning för att styrka detta påstående.

- 104 Vad gäller påståendet att sådana uppgifter kan erhållas på grundval av annonseringsmätetal och uppgiftsanalyser som erbjuds på marknaden, är detta, i avsaknad av ytterligare preciseringar om de uppgifter som berörs, inte tillräckligt för att visa att Amazon inte är skyldigt att enligt artikel 39 i denna förordning offentliggöra uppgifter som för närvarande är konfidentiella.
- 105 Kommissionens argument att Amazon var skyldigt att visa att utlämnandet av uppgifterna i fråga kan orsaka Amazon allvarlig skada och att de intressen som kan skadas genom utlämnandet objektivt är värda skydd utgör för övrigt en tolkning av de relevanta bestämmelserna i stadgan som vid första påseendet inte framgår vare sig av dessa bestämmelsers lydelse eller av domstolens praxis. Huruvida detta argument är välgrundat ska följaktligen bedömas av den domstol som ska avgöra målet i sak.
- 106 Under dessa omständigheter kan domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder inte konstatera att det tillräckligt klart har styrkts att de uppgifter som Amazon är ålagt att lämna ut enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 inte är konfidentiella och att tillämpningen av artikel 39 på Amazon följaktligen inte leder till att de rättigheter som Amazon kan ha enligt artiklarna 7 och 16 i stadgan begränsas.
- 107 En begränsning av dessa rättigheter kan emellertid leda till ett fastställande av att artikel 39 i förordning 2022/2065 är rättsstridig endast om begränsningen inte är förenlig med de villkor som anges i artikel 52.1 i stadgan.
- 108 I denna bestämmelse föreskrivs att utövandet av sådana rättigheter som dem som slås fast i artiklarna 7 och 16 i stadgan får begränsas, under förutsättning att begränsningarna föreskrivs i lag, att de är förenliga med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter och, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast görs om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller mot behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.
- 109 Den bedömning som ska göras för att avgöra om dessa villkor är uppfyllda i förevarande fall förutsätter att olika faktorer beaktas, såsom i vilken grad offentliggörandet av alla de uppgifter som anges i artikel 39.2 i förordning 2022/2065 bidrar till uppnåendet av de mål som eftersträvas av unionslagstiftaren, hur allvarlig begränsningen av de rättigheter som föreskrivs i artiklarna 7 och 16 i stadgan är och huruvida det eventuellt finns alternativa lösningar som är mindre ingripande i dessa rättigheter.
- 110 Även om unionslagstiftaren i detta sammanhang ska tillerkännas ett stort utrymme för skönmässig bedömning, utgör frågan om huruvida unionslagstiftaren har överskridit sitt bedömningsutrymme genom att anta artikel 39 i förordning 2022/2065 följaktligen, eftersom det inte finns några klara prejudikat, en allvarlig rättslig tvist vars lösning inte genast framstår som självklar.
- 111 Mot bakgrund av det ovan anförda kan det – till följd av den summariska prövning som det ankommer på domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder att göra och utan att uttala sig om huruvida det finns fog för den tredje av de grunder som Amazon har åberopat, vilket endast den domstol som ska avgöra målet i sak är behörig att pröva – konstateras att denna grund vid första påseendet inte helt ska anses sakna allvar.
- 112 Av detta följer att villkoret avseende *fumus boni juris* är uppfyllt när det gäller de argument som anförts till stöd för invändningen om rättsstridighet mot artikel 39 i förordning 2022/2065.

Kravet på skyndsamhet

Argumentering

- 113 I syfte att styrka att kravet på skyndsamhet är uppfyllt har Amazon hävdat att ett offentliggörande av den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 skulle orsaka Amazon allvarlig och irreparabel skada.
- 114 Till att börja med skulle ett offentliggörande av datakatalogen innebära att Amazon är skyldigt att lämna ut konfidentiella uppgifter om Amazon och dess annonsörer. Av datakatalogen skulle framgå vilka parametrar för att rikta sig till vissa mottagare som Amazon kan tillhandahålla och antalet kunder som dessa parametrar gör det möjligt att nå. När dessa uppgifter väl har lämnats ut skulle Amazons konkurrenter bibehålla kunskapen om de effektivaste strategierna och teknikerna. Dessutom skulle ett utlämnande av nämnda uppgifter skada Amazons annonseringspartner genom att avslöja deras strategier. Amazons annonseringsverksamhet skulle således påverkas allvarligt och irreparabelt.
- 115 Vidare skulle ett offentliggörande av den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 på ett oåterkalleligt sätt påverka Amazons marknadsandelar vad gäller både dess allmänna detaljhandelsverksamhet och dess annonseringsverksamhet. Ett offentliggörande av datakatalogen skulle nämligen göra att oberoende säljare överger Amazon Store och blir mer motvilliga att annonsera där. Dessutom skulle konkurrenterna till aktörer som annonserar på Amazon Store att ha möjlighet att kopiera och återge de effektivaste annonseringsstrategierna. På lång sikt skulle ett offentliggörande av datakatalogen riskera att påverka konsumenternas upplevelse genom att minska annonseringen och få säljarna att överge plattformen Amazon Store.
- 116 Slutligen är den skada som Amazon skulle lida inte endast ekonomisk och kan inte kvantifieras i endast ekonomiska termer. Försämringen av dess konkurrensställning skulle kunna leda till att det uppstår en loop av negativ återverkan. De är dessutom sannolikt omöjligt att exakt beräkna den specifika inverkan som ett offentliggörande av den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 skulle ha, framför allt i den mån som ett offentliggörande skulle innebära utlämning av konfidentiella uppgifter.
- 117 Kommissionen anser att Amazon inte har visat att kravet på skyndsamhet är uppfyllt i förevarande fall.
- 118 Amazon har endast, oftast i konditionalis, framfört icke styrkta påståenden utan samband med varandra. Dessutom har Amazon inte tillhandahållit några uppgifter som visar att den skada som det har gjort gällande kan förutses med en tillräcklig grad av sannolikhet. Den omständigheten att Amazon har svårigheter att bevisa det välgrundade i en begäran om ersättning för skada som det lidit kan för övrigt inte styrka att skadan inte kan kvantifieras.
- 119 Amazon har för övrigt inte styrkt att villkoret avseende *fumus boni juris* är uppfyllt när det gäller den konfidentiella karaktären hos de uppgifter som måste anges i den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065. Endast om detta villkor är uppfyllt ska emellertid domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder, vid sin bedömning av huruvida omständigheterna ställer krav på skyndsamhet, presumera att vissa uppgifter har en konfidentiell karaktär. I alla händelser är uppgifterna i fråga inte konfidentiella.

Bedömning

- 120 Av domstolens praxis följer att syftet med ett interimistiskt förfarande är att säkerställa att det kommande slutliga avgörandet får full verkan, för att det inte ska uppstå en lucka i det rättsliga skydd som säkerställs av domstolen. Det är för att uppnå detta mål som kravet på skyndsamhet ska bedömas mot bakgrund av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden orsakas allvarlig och irreparabel skada. Det ankommer på sökanden att styrka att denne inte kan avvakta utgången av målet rörande huvudsaken utan att lida sådan skada. Det kan visserligen konstateras att det för att det ska kunna fastställas att det är fråga om allvarlig och irreparabel skada inte krävs att det med absolut säkerhet visas att en sådan skada kommer att uppstå och att den är nära förestående, utan att det räcker att skadan kan förutses med en tillräcklig grad av säkerhet. Den som ansöker om en interimistisk åtgärd måste emellertid fortfarande styrka de faktiska omständigheter som anses ligga till grund för att en sådan skada kommer att uppstå (beslut av domstolens vice ordförande av den 16 juli 2021, Symrise/Echa, C-282/21 P(R), EU:C:2021:631, punkt 40).
- 121 Vad för det första gäller Amazons påstående att ett offentliggörande av den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 kommer att leda till en minskning av dess marknadsandelar och följaktligen kommer att orsaka Amazon allvarlig och irreparabel skada, ska det erinras om att när den som ansöker om en interimistisk åtgärd gör gällande att den kommer att förlora marknadsandelar, måste denna visa att det finns strukturella eller rättsliga hinder för att en betydande del av dessa marknadsandelar inte kommer att kunna återvinnas för det fall att dess talan rörande huvudsaken slutligen skulle bifallas (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 2 februari 2024, Mylan Ireland/kommissionen, C-604/23 P(R), EU:C:2024:117, punkt 84 och där angiven rättspraxis).
- 122 Även om Amazon har hävdatt att förlusten av marknadsandelar om datakatalogen offentliggörs skulle vara oåterkallelig, har det i sin ansökan om interimistiska åtgärder inte redogjort för vilka särskilda hinder som kommer att göra det omöjligt att återvinna dessa marknadsandelar för det fall att det omtvistade beslutet senare ogiltigförklaras och Amazon därför inte längre är skyldigt att sammanställa datakatalogen online.
- 123 Amazon har i detta sammanhang visserligen även hänvisat till vissa punkter i ett expertutlåtande i bilagan till dess ansökan om interimistiska åtgärder, av vilka det framgår att det kan bli svårt för Amazon att få de säljare som har lämnat plattformen att återvända till den, eftersom de kan ha vant sig vid att använda en annan plattform och kan vilja behålla de kundkontakter som de har förvärvat på sistnämnda plattform.
- 124 I expertutlåtandet görs emellertid endast antaganden, utan att sannolikheten för förverkligandet av dem bedöms. Vidare innehåller expertutlåtandet inga bevis eller hänvisningar som kan styrka att det faktiskt är sannolikt att antagandena kommer att förverkligas.
- 125 Det kan följaktligen inte anses att Amazon har styrkt att det finns strukturella eller rättsliga hinder som gör att en avsevärd andel av de marknadsandelar som eventuellt skulle gå förlorade till följd av ett offentliggörande av den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 inte kommer att kunna återvinnas för det fall att det omtvistade beslutet ogiltigförklaras. Av detta följer att Amazon i alla händelser inte har visat att den förlust av marknadsandelar som skulle bli följden av att datakatalogen offentliggörs skulle orsaka Amazon irreparabel skada.

- 126 Vad för det andra gäller de argument som avser utlämnandet av konfidentiella uppgifter framgår det av domstolens praxis att när, för det första, den som har ansökt om interimistiska åtgärder har gjort gällande att de upplysningar vars offentliggörande vederbörande tills vidare önskar förhindra utgör affärshemligheter och, för det andra, detta påstående uppfyller villkoret avseende *fumus boni juris* är domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder i princip skyldig att vid sin prövning av huruvida omständigheterna ställer krav på skyndsamhet presumera att uppgifterna utgör affärshemligheter (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 12 juni 2018, Nexans France och Nexans/kommissionen, C-65/18 P(R), EU:C:2018:426, punkt 21).
- 127 Eftersom det av punkterna 96–105 ovan framgår att Amazons påstående att åtminstone en del av de uppgifter som anges i artikel 39.2 i förordning 2022/2065 är konfidentiella uppfyller villkoret avseende *fumus boni juris*, ska det vid bedömningen av huruvida omständigheterna ställer krav på skyndsamhet presumeras att tillämpning av denna bestämmelse kommer att leda till att konfidentiella uppgifter lämnas ut.
- 128 Kommissionens argument att uppgifterna i fråga inte är konfidentiella kan följaktligen inte leda till ett fastställande av att sistnämnda villkor inte är uppfyllt.
- 129 Även om Amazon har hävdad att skadan till följd av ett offentliggörande av den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 inte endast kan kvantifieras i ekonomiska termer, har det emellertid inte visat på vilket sätt ett offentliggörande av datakatalogen skulle orsaka ideell skada.
- 130 Däremot har Amazon klart gjort gällande att ett offentliggörande av nämnda datakatalog skulle orsaka företaget ekonomisk skada, dels på grund av att oberoende säljare skulle ha betänkligheter mot att annonsera på Amazon Store, vilket på sikt kan leda till att en del av dessa säljare lämnar plattformen, dels eftersom Amazons konkurrenter skulle få kunskap om strategier som kan användas för att förbättra deras konkurrensställning.
- 131 Med beaktande av de många olika precisa kommersiella uppgifter som ska framgå av den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065, annonsörernas intresse av att kunna tillämpa annonseringsmetoder som deras konkurrenter inte enkelt kan återge och den fördel som Amazons konkurrenter kan dra av fullständig tillgång till sådana kommersiella uppgifter ska den skada som följer av offentliggörandet av denna datakatalog anses ha den grad av allvar som krävs för att interimistiska åtgärder ska beviljas (se, analogt, beslut av domstolens vice ordförande av den 10 september 2013, kommissionen/Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, punkt 47).
- 132 Vad gäller huruvida skadan är irreparabel ska det erinras om att det är riktigt att en skada av ekonomisk art inte annat än undantagsvis kan anses irreparabel, eftersom en ekonomisk ersättning i regel kan medföra att den skadelidande åter försätts i den situation som rådde innan skadan uppkom. Emellertid gäller inte detta om omfattningen av den ekonomiska skadan inte kan beräknas, i vilket fall en sådan skada kan anses irreparabel (beslut av domstolens vice ordförande av den 2 mars 2016, Evonik Degussa/kommissionen, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, punkt 92 och där angiven rättspraxis).
- 133 Den osäkerhet som hänger samman med frågan huruvida en skada av ekonomisk art kan avhjälpas genom en eventuell skadeståndstalan kan emellertid inte i sig anses utgöra en omständighet på grundval av vilken det kan fastslås att en sådan skada är irreparabel till sin karaktär, i den mening

som avses i domstolens praxis. Det är vid tidpunkten för det interimistiska förfarandet nämligen oundvikligen osäkert huruvida det är möjligt att senare få ersättning för en skada av ekonomisk art genom en skadeståndstalan som skulle kunna väckas efter en eventuell ogiltigförklaring av den angripna rättsakten. Syftet med det interimistiska förfarandet är emellertid inte att ersätta en sådan talan om skadestånd för att undanröja denna osäkerhet, utan endast att säkerställa att full verkan ges åt det kommande slutliga avgörandet i målet rörande huvudsaken, som det interimistiska förfarandet kompletterar, nämligen i förevarande fall en talan om ogiltigförklaring (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 2 mars 2016, Evonik Degussa/kommissionen, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, punkt 93 och där angiven rättspraxis).

- 134 Detta gäller emellertid inte om det, vid den bedömning som domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder gör, klart framgår att den åberopade skadan, med hänsyn till sin art och det sätt på vilket den kan tänkas uppkomma, inte kommer att kunna fastställas och beräknas på ett lämpligt sätt om den uppkommer och att skadan i praktiken följaktligen inte kommer att kunna avhjälpas genom en skadeståndstalan. Så kan bland annat vara fallet beträffande publicering av specifik och konfidentiell kommersiell information (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 2 mars 2016, Evonik Degussa/kommissionen, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, punkt 94 och där angiven rättspraxis).
- 135 Härvidlag måste det konstateras att den skada som Amazon kan komma att lida på grund av offentliggörandet av dess affärshemligheter kommer att te sig olika vad gäller både art och omfattning beroende på om de personer som får kännedom om dessa affärshemligheter är Amazons klienter eller konkurrenter eller, för den delen, finansanalytiker eller personer ur den breda allmänheten. Det skulle i själva verket vara omöjligt att veta hur många som faktiskt tagit del av de offentliggjorda uppgifterna och således bedöma de konsekvenser som offentliggörandet av dem har haft på Amazons kommersiella och ekonomiska intressen (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 2 mars 2016, Evonik Degussa/kommissionen, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, punkt 95 och där angiven rättspraxis).
- 136 Denna osäkerhet, som också föreligger i förevarande fall, kan emellertid visa att den åberopade ekonomiska skadan är irreparabel (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 2 mars 2016, Evonik Degussa/kommissionen, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, punkt 96, och beslut av domstolens vice ordförande av den 1 mars 2017, EMA/MSD Animal Health Innovation och Intervet international, C-512/16 P(R), EU:C:2017:149, punkterna 113–118).
- 137 Det ska följaktligen konstateras att Amazon har visat att den skada som gjorts gällande är av den karaktär som krävs. Kravet på skyndsamhet är således uppfyllt.

Intresseavvägningen

Argumentering

- 138 Amazon har hävdat att dess intresse av att beviljas uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet har företräde framför de intressen som har samband med en omedelbar verkställighet av beslutet, och detta av tre skäl.

- 139 Om interimistiska åtgärder inte beviljas skulle det till att börja med skada verkan hos ett framtida beslut om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet, eftersom Amazon riskerar att lida irreparabel skada redan innan ett sådant beslut om ogiltigförklaring kan meddelas. De uppgifter som lämnats ut i samband med offentliggörandet av den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065 skulle slutgiltigt ha förlorat sin konfidentiella karaktär. Inte heller skulle ett sådant beslut om ogiltigförklaring förmå de oberoende säljare som lämnat Amazon Store att återvända till denna plattform.
- 140 Vidare innebär ett uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet endast att status quo bevaras fram till dess att ett avgörande meddelats i målet rörande huvudsaken.
- 141 Slutligen är de övriga åtgärder som föreskrivs i förordning 2022/2065, vilka är tillämpliga även i fall av uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet, tillräckliga för att uppnå de mål som eftersträvas av unionslagstiftaren. Artikel 39 i denna förordning kan inte anses utgöra en grundläggande regel i förordningen, eftersom de skyldigheter som anges i den inte är tillämpliga på den stora majoriteten förmedlingstjänster.
- 142 Kommissionen anser att de skäl som Amazon har anfört, tagna var för sig eller tillsammans, inte räcker för att anse att en intresseavvägning visar att interimistiska åtgärder bör beviljas. För det första är uppkomsten av irreparabel skada inte ett avgörande argument, utan en premiss vid den intresseavvägning som ska göras av domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder. För det andra bevarar ett uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet inte status quo. Tvärtom skulle ett beviljande av uppskov med verkställigheten leda till att Amazon under flera år omfattas av en annan ordning än den som åläggs de andra mycket stora onlineplattformarna. För det tredje har unionslagstiftaren föreskrivit en specifik ordning för detta slag av plattformar just därför att de allmänna skyldigheter som föreskrivs i förordning 2022/2065 inte är tillräckliga för att avvärja de systemiska samhällrisker som dessa plattformar innebär, vilket ett antal exempel har visat på senare tid. Såsom det framgår av bland annat artikel 93.2 i förordningen brådskar det med att säkerställa tillämpningen av denna specifika ordning för att kunna bemöta dessa risker.

Bedömning

- 143 Det förefaller i flertalet interimistiska förfaranden som om såväl bifall till som avslag på ansökan om uppskov med verkställigheten i viss mån kan ha vissa definitiva följdverkningar, och det ankommer på domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder att göra en avvägning mellan de risker som är förbundna med varje möjlig lösning. Konkret innebär detta bland annat en prövning av om intresset hos den part som ansöker om interimistiska åtgärder att få uppskov med tillämpningen av den angripna rättsakten ska anses viktigare än intresset av att den tillämpas omedelbart. Vid denna prövning ska det avgöras huruvida ett eventuellt upphävande av denna rättsakt av domstolen som dömer i saken gör det möjligt att återställa den situation som förorsakats av att rättsakten tillämpades omedelbart, och tvärtom, i vilken mån uppskovet med verkställigheten skulle hindra de syften som ska uppnås med rättsakten om talan skulle ogillas i sak (beslut av domstolens vice ordförande av den 24 maj 2022, Puigdemont i Casamajó m.fl./parlamentet och Spanien, C-629/21 P(R), EU:C:2022:413, punkt 248 och där angiven rättspraxis).

- 144 Vad för det första gäller intresset av att de begärda interimistiska åtgärderna beviljas ska det betonas att ett eventuellt beslut om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet inte fräntas sin verkan om ansökan om interimistiska åtgärder avslås och Amazon följaktligen omedelbart måste offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065.
- 145 De uppgifter som offentliggörs i datakatalogen i avvaktan på ett beslut om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet skulle visserligen i praktiken slutgiltigt förlora sin konfidentiella karaktär, eftersom de inte längre skulle kunna undanhållas tredje man.
- 146 Av artikel 39.1 i förordningen följer emellertid att nämnda datakatalog ska uppdateras kontinuerligt, i den mån som den ska innehålla de uppgifter som anges i artikel 39.2 i förordningen för hela den period under vilken leverantören av den berörda mycket stora onlineplattformen presenterar en annons och fram till ett år efter att annonsen presenterades för sista gången på dennes onlinegränssnitt.
- 147 Av detta följer att om det omtvistade beslutet ogiltigförklaras, kommer Amazon inte längre att vara skyldigt att sammanställa den datakatalog som krävs enligt artikel 39. Amazon måste följaktligen inte längre online spara alla uppgifter om de annonser som presenterats på Amazon Store och inte heller lämna ut uppgifter om hur dess annonskampanjer har utvecklats eller om nya annonskampanjer. En ogiltigförklaring skulle således kunna garantera annonsörerna en återgång till en mer attraktiv kommersiell miljö och möjliggöra för Amazon att utveckla nya strategier för genomförandet av sin annonseringsverksamhet utan att dess konkurrenter skulle kunna få kännedom om dem genom datakatalogen.
- 148 En ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet skulle följaktligen fortfarande vara av intresse för Amazon och skulle ha en reell verkan, även om interimistiska åtgärder inte beviljas. Denna situation skiljer förevarande mål från de mål där domstolen vid bedömningen av intresseavvägningen på ett avgörande sätt har grundat sig på den omständigheten att ett utlämnande av uppgifter som ingår i ett beslut eller en rapport slutgiltigt skulle fränta en eventuell ogiltigförklaring av beslutet om utlämnande av dessa uppgifter all verkan (se, för ett liknande resonemang, beslut av domstolens vice ordförande av den 2 mars 2016, Evonik Degussa/kommissionen, C-162/15 P-R, EU:C:2016:142, punkt 105, och beslut av domstolens ordförande av den 1 mars 2017, EMA/PTC Therapeutics International, C-513/16 P(R), EU:C:2017:148, punkt 136).
- 149 Såsom Amazon har gjort gällande och såsom det framgår av punkterna 126–137 ovan är det emellertid sannolikt att om interimistiska åtgärder inte beviljas kommer Amazon att lida allvarlig och irreparabel skada innan ett eventuellt beslut om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet meddelas.
- 150 Denna omständighet kan emellertid inte betraktas som ensam avgörande, eftersom själva syftet med intresseavvägningen i förevarande fall är att bedöma om beaktandet av de intressen som har samband med omedelbar verkställighet av det omtvistade beslutet kan motivera ett avslag på ansökan om interimistiska åtgärder, trots risken för allvarlig och irreparabel skada för Amazons intressen (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 12 juli 1996, Förenade kungariket/kommissionen, C-180/96 R, EU:C:1996:308, punkterna 90–92, beslut av domstolens ordförande av den 11 april 2001, kommissionen/Cambridge Healthcare Supplies, C-471/00 P(R), EU:C:2001:218, punkt 120, och beslut av domstolens vice ordförande av den 8 april 2014, kommissionen/ANKO, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, punkt 40).

- 151 Vad gäller denna bedömning ska det påpekas att även om det följer av prövningen av kravet på skyndsamhet att Amazon faktiskt kan lida allvarlig och irreparabel ekonomisk skada om interimistiska åtgärder inte beviljas, framgår det inte av den bevisning som Amazon har lagt fram att tillämpningen av artikel 39 i förordning 2022/2065 på Amazon Store i avvaktan på ett avgörande från den domstol som ska avgöra målet i sak kommer att försvåra Amazons existens eller utveckling på lång sikt.
- 152 Det har nämligen inte hävdats och än mindre visats att Amazon riskerar att behöva upphöra med sin verksamhet om interimistiska åtgärder inte beviljas.
- 153 Av punkterna 121–125 ovan framgår vidare att Amazon inte har styrkt att det finns en risk för att företaget varaktigt kommer att förlora betydande marknadsandelar, om artikel 39 i förordning 2022/2065 tillämpas på Amazon Store under perioden från dagen för prövningen av dess ansökan om interimistiska åtgärder och dagen för avgörande av målet i sak.
- 154 Slutligen framgår det av ansökan om interimistiska åtgärder att Amazons intäkter från annonseringsverksamheten motsvarar endast 7 procent av dess totala intäkter. Den begränsning av möjligheterna att utveckla annonseringsstrategier som skulle kunna följa av tillämpningen av artikel 39 i förordning 2022/2065 skulle följaktligen ha direkt effekt endast på en begränsad del av Amazons verksamhet. Det har inte fastställts att en sådan begränsning skulle ha några betydande indirekta effekter på Amazons övriga verksamhet.
- 155 Vad för det andra gäller intresset av en omedelbar tillämpning av det omtvistade beslutet ska det betonas att förordning 2022/2065 utgör ett centralt element i den politik som unionslagstiftaren har utarbetat inom den digitala sektorn. De mål som eftersträvas med denna förordning inom ramen för denna politik är mycket viktiga, eftersom den, som det följer av skäl 155 däri, syftar till att bidra till en väl fungerande inre marknad och säkerställandet av en säker, förutsebar och tillförlitlig onlinemiljö i vilken de grundläggande rättigheterna enligt stadgan vederbörligen skyddas.
- 156 Kommissionen har visserligen inte påstått och än mindre visat att beviljandet av interimistiska åtgärder, som skulle ha som effekt att Amazon Store undantas från tillämpningen av artikel 39 i förordning 2022/2065 fram till dess att ett avgörande meddelats i målet rörande huvudsaken, definitivt kan hindra uppnåendet av dessa mål.
- 157 Det ska dock påpekas att om vissa av de skyldigheter som föreskrivs i denna förordning inte tillämpas, kommer det att leda till att det fullständiga uppnåendet av nämnda mål försenas, potentiellt med flera år. Att inte tillämpa dessa skyldigheter skapar således en potentiell risk för att en onlinemiljö består eller utvecklas som hotar de grundläggande rättigheter som föreskrivs i stadgan.
- 158 Detta konstaterande kan inte påverkas av Amazons argument att en sådan risk skulle undvikas genom att de skyldigheter som i förordningen åläggs samtliga förmedlingstjänster tillämpas på Amazon Store.
- 159 Av skälen 75 och 76 i förordning 2022/2065 framgår nämligen att unionslagstiftaren, efter en bedömning som det inte ankommer på domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder att ifrågasätta, ansåg att de mycket stora onlineplattformarna spelar en viktig roll i den digitala miljön och att de kan orsaka samhällsrisker vars omfattning och konsekvenser inte kan jämföras med dem som orsakas av mindre plattformar.

- 160 Av skäl 95 i förordningen framgår särskilt att unionslagstiftaren ansåg att de annonseringssystem som mycket stora onlineplattformar använder medför särskilda risker och kräver ytterligare offentlig och rättslig tillsyn.
- 161 Det kan således inte – utan att överskrida behörigheten för domaren med behörighet att besluta om interimistiska åtgärder genom att underkänna unionslagstiftarens bedömningar, vilka inte har visats vara felaktiga – anses att tillämpningen på Amazon Store av de skyldigheter som följer av artikel 39 i denna förordning kan kompenseras på ett tillfredsställande sätt genom att på denna plattform endast tillämpa de skyldigheter som i förordning 2022/2065 åläggs samtliga förmedlingstjänster.
- 162 Unionslagstiftaren har fäst särskild vikt vid att nämnda förordning ska börja tillämpas på mycket stora onlineplattformar så snabbt som möjligt. Av artiklarna 92 och 93.2 i förordningen framgår det att även om förordningen ska tillämpas först från och med den 17 februari 2024, kan den tillämpas i förväg på mycket stora onlineplattformar.
- 163 Det ska även påpekas att i motsats till vad Amazon har hävdats skulle ett beviljande av de begärda interimistiska åtgärderna inte endast leda till att status quo bevaras. Ett uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet skulle nämligen inte påverka vare sig tillämpningen av de allmänna skyldigheter som i förordning 2022/2065 föreskrivs för samtliga förmedlingstjänster eller tillämpningen av de skyldigheter som gäller för de andra mycket stora onlineplattformar som, förutom Amazon, har utsetts till sådana av kommissionen i enlighet med artikel 33.4 i förordningen. Av detta följer att ett sådant uppskov med verkställigheten skulle ändra konkurrenssituationen i den digitala sektorn på ett sätt som inte föreskrivits av unionslagstiftaren, genom att Amazon skulle omfattas av en annan ordning än den som är tillämplig på andra aktörer i denna sektor vilka enligt de kriterier som lagstiftaren fastställt har jämförbara egenskaper med Amazon.
- 164 Mot bakgrund av samtliga dessa faktorer ska det anses att de intressen som i förevarande fall försvaras av unionslagstiftaren har företräde framför Amazons materiella intressen. Intresseavvägningen visar således att ansökan om interimistiska åtgärder ska avslås.
- 165 Ansökan om interimistiska åtgärder ska följaktligen avslås i den mån som den avser uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet, i den del som Amazon genom detta beslut har ålagts att sammanställa och offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065.

Amazons andrahandsyrkande

Argumentering

- 166 Amazon har yrkat att för det fall att överklagandet bifalls ska domstolen bevilja Amazon en frist på 28 dagar från dagen för den dom genom vilken överklagandeförfarandet avslutas, för att fullgöra skyldigheten att sammanställa och offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i förordning 2022/2065. Amazon har hävdats att en sådan frist är nödvändig på det tekniska planet för att uppfylla denna skyldighet.

Bedömning

- 167 Till att börja med kan det inte anses att Amazon kunde framställa detta andrahandsyrkande i enlighet med artikel 174 i domstolens rättegångsregler, eftersom det i denna bestämmelse föreskrivs att yrkandena i svarsskrivelsen ska avse att överklagandet helt eller delvis ska bifallas, avvisas eller ogillas.
- 168 Av artikel 170.1 i domstolens rättegångsregler följer det vidare att klaganden inte kan komplettera sina yrkanden som framställdes i första instans. Därför kan en sådan rättighet inte heller ges motparten i målet om överklagande, eftersom det inte föreskrivs någon specifik bestämmelse för detta ändamål.
- 169 I sina yrkanden i första instans begärde Amazon inte att tribunalen skulle bevilja en sådan frist för det fall att Amazons ansökan om interimistiska åtgärder avsågs.
- 170 För det fall att Amazons andrahandsyrkande ska förstås så, att det har framställts i syfte att komplettera de yrkanden som framställdes i första instans ska det följaktligen ogillas, i den mån som det utgör ett nytt yrkande (se, analogt, beslut av domstolens vice ordförande av den 20 mars 2023, Xpand Consortium m.fl./kommissionen, C-739/22 P(R), EU:C:2023:228, punkt 20).
- 171 Detta nya yrkande kan slutligen inte heller anses utgöra en ansökan om interimistiska åtgärder som har ingetts i enlighet med artikel 160 i domstolens rättegångsregler, eftersom det enligt artikel 160.4 i rättegångsreglerna krävs, för att en sådan ansökan ska kunna tas upp till prövning, att ansökan görs genom separat handling (se, analogt, beslut av domstolens vice ordförande av den 20 mars 2023, Xpand Consortium m.fl./kommissionen, C-739/22 P(R), EU:C:2023:228, punkt 21).
- 172 Av detta följer att Amazons andrahandsyrkande ska avvisas.

Rättegångskostnader

- 173 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet bifalls och domstolen själv slutligt avgör saken.
- 174 Vad gäller de rättegångskostnader som hänför sig till målet om överklagande ska det erinras om att enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa är tillämplig på överklagandeförfarandet, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Amazon ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande. Eftersom Amazon har tappat målet, ska det bära sina rättegångskostnader i målet om överklagande och ersätta de kostnader som uppkommit för kommissionen med anledning av överklagandet.
- 175 Vidare ska enligt artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 är tillämplig i mål om överklagande, de medlemsstater och institutioner som har intervenerat i målet bära sina egna rättegångskostnader. Parlamentet och rådet ska följaktligen bära sina rättegångskostnader i målet om överklagande.

176 Beträffande de rättegångskostnader som ska hänföras till det interimistiska förfarandet i första instans ska i enlighet med artikel 137 i domstolens rättegångsregler, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna är tillämplig i mål om överklagande, frågan om kommissionens och Amazons rättegångskostnader anstå.

Mot denna bakgrund beslutar domstolens vice ordförande följande:

- 1) **Punkt 1 i domslutet i det beslut som meddelades av ordföranden för Europeiska unionens tribunal den 27 september 2023, Amazon Services Europe/kommissionen (T-367/23 R, EU:T:2023:589), upphävs.**
- 2) **Överklagandet ogillas i övrigt.**
- 3) **Ansökan om interimistiska åtgärder avslås i den mån som den syftar till uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut C(2023) 2746 final av den 25 april 2023 om att utse Amazon Store till en mycket stor onlineplattform i enlighet med artikel 33.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster), i den del som Amazon Store genom detta beslut har ålagts att sammanställa och offentliggöra den datakatalog som krävs enligt artikel 39 i nämnda förordning.**
- 4) **Det yrkande som Amazon Services Europe Sàrl har framställt avseende att det, för det fall att överklagandet bifalls, ska beviljas en frist på 28 dagar för att uppfylla skyldigheten att sammanställa en datakatalog avseende annonser ogillas.**
- 5) **Amazon Services Europe Sàrl ska bära sina rättegångskostnader i målet om överklagande och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen avseende detta förfarande.**
- 6) **Europaparlamentet och Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader avseende målet om överklagande.**
- 7) **Frågan om rättegångskostnaderna avseende det interimistiska förfarandet i första instans anstår.**

Underskrifter